

58. PULA FILM FESTIVAL Velika**NAPOKON: POVR**

pula film festival

176 filmova
Ove godine
u Puli**Zdvajat ćete zbog onog**

Ove se godine puno toga poklopilo. Strani filmovi koji privlače publiku, retrospektiva Jamesa Ivorya...

NENAD POLIMAC

Kada sam stigao automobilom u Pulu, dočekalo me neugodno iznenađenje: veliki parking ispod Arene - proteklih godina u jutarnjim satima uglavnom poluprazan - bio je u podne tako kreat da je na ulazu pisalo "occupied". Pokušaji da negdje u blizini parkirani bili su uzaludni, pa sam se smjestio u jednoj od pokrajnjih ulica podalje od središta grada.

Ivory na 'Bijeloj grofici'

Dok sam išao prema Giardinoima, gdje je smještena uprava pulskog filmskog festivala, zamijetio sam na ulicama neuobičajenu turističku vrevu. Činilo mi se da grad nikad u ovo doba godine nije bio tako pun, a dojam potvrđuju i kolege koji rade na festivalu. Donedavno se činilo da sezona neće biti ništa posebno, no kako zbog političke situacija Grčka više nije idealna destinacija za ljetovanje, a bogami ni Tunis niti Maroko, odjednom su nas stranci opsjeli. Od toga je djelomično profitirao i festival. U srijedu uvečer na Kaštelu iznad Giardinoa projekcija "Bijele grofice", kojoj je prisustvovao i sam redatelj James Ivory, bila je krca posjetiteljima i među njima je bilo i dosta turista. Kaštel se posljednjih godina počeo puniti, djelom stoga što je festival bio bolje pre-

zentiran u javnosti, dijelom zato što su filmovi postali atraktivniji, a naposljetku - i ulaz je besplatan. Ipak, okupiti 600 gledatelja na tom prostoru pravi je podvig.

U Puli se ove godine puno toga poklopilo. Dok festivali u regiji prave sve elitnije programe, Pula se uistinu može pohvaliti stranim filmovima koji mogu privući publiku, bez obzira na to je li to britanska socijalna melodrama "Ženska prava hoću" sa Sally Hawkins, Mirandom Richardson i Rosamund Pike, talijanski modernistički ljubić "Ja sam ljubav" s Tildom Swinton, južnokorejski erotski triler "Kućna pomoćnica" ili pobjednik Berlina, iranski "Nader i Simin se rastaju". Ukoliko vas zanima što se odigrava u susjednim kinematografijama, Pula je okupila većinu glavnih aduta: jučer uvečer na Kaštelu su jedan za drugim prikazana dva najveća srpska hita u ovoj godini, "Montevideo bog te video" i "Šišanje", a

publici su se predstavili i autori Dragan Bjelogrić i Stevan Filipović. Dan ranije tu je bila i Mila Turajlić s nostalgичnim dokumentarcem "Cinema Komunisto", koji se djelomično bavi upravo poviješću pulskog festivala.

Uvođenje video bara

Napokon je profunkcionirao i program retrospektive, zahvaljujući tome što su organizatori uspjeli dovući redatelja kojem se odaje takva počast: James Ivory možda više nije onako zvučno ime kao u razdoblju kada su se njegovi filmovi natjecali za Oscara, no ipak je to najrespektabilniji gost koji će ovog ljeta posjetiti festivale u regiji.

Poseban adut Pule je činjenica što će ove godine biti prikazano čak deset hrvatskih filmova, te još devet naslova iz manjinskih koprodukcija sa susjednim državama. Bit će teško slagati satnicu sa 176 filmova, no tako je i na svim velikim festivalima: bolje je da zdvajate zbog onoga što ćete propustiti, nego da se apsolutno ništa ne dogada. Također, neminovnost ovako natpanog festivala je uvođenje videobara, u kojem se mogu naknadno pogledati filmovi koje ste eventualno propustili, no valjda će se ta spasonosna dosjetka za revne novinare - koju sada već imaju gotovo svi festivali u regiji - uspostaviti naredne godine.

Zanima me je li ekipu festivala - koja u užem sastavu

broji 25, a u širem čak i do 300 ljudi - zateklo mnogo više zadataka koje je pred njih postavio veći broj filmova i takav startni odjek gledatelja? Ne baš. Medijska promocija ove godine puno je pažljivije vodena nego prethodnih sezona, a festival je prešao uistinu dug put od onoga iz devedesetih, kada je Pula jedva zamjećivala da se taj uopće održava. Zapravo, objašnjava mi producentica festivala Tanja Miličić, njezina ekipa u odnosu na prošlu godinu ostala je ista, jedino se znatno više radi.

I Trierova 'Melankonija'

Ravnateljica festivala Zdenka Višković-Vukić otkriva da je cijena našeg najvećeg nacionalnog filmskog festivala četiri milijuna i 700 tisuća kuna (osiguravaju je Ministarstvo kulture, Grad Pula, Istarska županija i vlastiti prihodi), što je i trostruko više no što koštaju Motovun Film Festival, Zagreb Film Festival i ZagrebDox, no to se više ne čini prijepornim u odnosu na ono što Pula nudi. Pitam umjetničkog ravnatelja Zlatka Vidačkovića je li mu žao što nije osigurao canneskog pobjednika, "Drvo života" Terrencea Malicka? Ne, jer smatra da je "Melankonija" Larsa Von Triera efektiniji film. Briga za gledatelja jedan je od razloga zašto nam ovogodišnji Pula Film Festival i prije službenog otvaranja u Areni izaziva tolika iščekivanja. Hoće li ih i ispuniti, znat ćemo uskoro. •

66**CIJENA
NAJVEĆEG
NACIONALNOG
FESTIVALA: 4
MILIJUNA I 700
TISUĆA KUNA**

očekivanja: uz svjetske hitove, 10 domaćih filmova i 9 manjinskih koprodukcija

TAK STARE SLAVE

što budete propuštali

Puno debitanta u nacionalnoj konkurenciji

7 se X7
Erotska
humorna
drama
debitan-
tice Irene
Skorić

Lea i Darija
Drama
Branka
Ivande
inspirirana
je tragi-
čnom su-
dbinom Lee
Deutch

**Koko i
duhovi**
Danijel
Kušan
ekranizirao
je pred-
ložak svog
oca Ivana

**Duh babe
Ilonke**
Tomislav
Žaja
okušao se u
žanru filma
za djecu

Kotlovina
Drama
Tomislava
Radića o
povratnici
iz Australi-
je koja
izaziva
skandal

**Korak po
korak**
Ratna dra-
ma Biljane
Čakić Vese-
lić. U glav-
noj je ulozi
Ksenija
Marinković

Ćaća
Triler Dali-
bora Mata-
nića o dvije
sestre koje
traže
otudenog
oca u ličkoj
zabiti

Josef
Drama Sta-
nislava To-
mića zbiva
se za 1.
svjetskog
rata na
Istočnom
frontu

Mrak
Moderni-
stički krimić
Dana Okija
snimljen u
suradnji s
Umjetni-
čkom aka-
demijom

Fleke
Triler-dra-
ma Alda
Tardožija
inspirirana
je uboj-
stvom za-
grebačkog
taksista